

Obsah

Radovan Kolbaba: Zlaté dno

9

Narodil se v Brně, kde o pár let později vystudoval historii na MU. Jeho literární pokusy vyšly v několika sbornících, v Dechu draka i Drakobijcích. Patrně jeho největšími úspěchy jsou pro něj vítězství v soutěži O lahvičku Miruvoru a pasování na rytíře Řádu fantasy, obojí roku 2009.

Kromě psaní se obvykle pětkrát týdně věnuje práci a ve volném čase knihám, bojovým uměním, či výletům do přírody.

Marek Kolský: Den draka

41

Narodil jsem se v létě 1978 a žiji v klidném městečku Středního Povltaví jménem Sedlčany, což je asi první a zároveň i poslední normální událost v mém životě.

Nepamatuji si, že bych kdy dříve projevil výraznější zájem o psaní nebo o fantasy žánr. Snad jen, že jsem ve škole jakž takž ucházejícím slohem zachraňoval zoufalý pravopis. A díky katolické výchově se ze mne postupem času stal zatvrzelý pohan. S fantasy jsem se osudově setkal až někdy v učení, když jsem od dobré duše, kterou možná někdo znáte jako hraničářku Jadwigu, dostal jedno z prvních vydání Dračího doupěte. Stačilo odehrát Jarikovo dobrodružství a byl jsem ztracen navždy. Drak se stal mým patronem a kentauři, vlkodlaci, válečníci a čarodějové mne provázejí od té doby neustále již skoro dvacet let.

V průběhu let se k tomu postupně nabalovaly další a další spřízněné zájmy. Odmaturoval jsem z výpočetní techniky, ale místo PC jsem si raději koupil kovářské nářadí. Sbíráám zbraně, ale místo vojny jsem nastoupil jako technik do divadla, kde ostatně působím od roku 1999 dodnes. Historický šerm, larp, trempování, koně a úrazy s tím spojené, tak momentálně vypadá můj život.

Řízením osudu a díky internetu vzniklo v posledních letech několik fantasy komunit zaměřených na draky. Od roku 2008 mě můžete najít na Draci.info pod jménem Tariades. Teprve zde vznikly moje první nesmělé pokusy o vlastní tvorbu - a jen díky hecování několika přátel jsem se rozhoupal k jejich odeslání do soutěže. Děkuji hraničářce Jadwize za pomoc s pravopisem a všem přátelům, lidským i dračím, kteří se v mé povídce poznají, za shovívavost.

Vladimír Němec: Sedmý Nesmrtelný

51

Pochází z Bakova nad Jizerou a po studiích na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy se usadil v malé vesničce poblíž České Lípy. Nejprve učil matematiku, fyziku a informatiku na základní a střední škole, ale po deseti letech škol-

ství opustil a od té doby pracuje jako lektor, správce sítě, podpora uživatelů... Psát fantasticky laděné povídky začal asi před deseti roky. S povídkou "Jiné světy" získal titul rytíř Řádu fantasy v soutěži O nejlepší fantasy 2006 (Pevnost 11/2009). Mikropovídka "Měňavka na sklíčku" obsadila první místo (a získala cenu Pulce) v CKČ 2008 (Mlok 2008), "Pralinka" zvítězila v soutěži Ježíšku, já chci plamenomet! (Ježíšku, já chci plamenomet! - to nej z roku 2005). S jeho dalšími povídkami se můžete setkat v Mlok 2009, Ježíšku, já chci plamenomet! - to nej z roku 2003 a 2004, O nejlepší fantasy 1993/2003 a ve sbírkách Černé sny, Technokouzla a Pěna dějin. Dvě povídky otiskla Ikarie (10/2004 a 8/2005), dvě časopis Click! a jednu Robot Revue. Mimo oblast fantastiky patří jeho kniha "Vytváříme hudební CD a MP3" (Computerpress 2001), která se zabývá převodem gramofonových desek na CD.

Milan Rojovský: Dědictví temné bohyně

99

Milan Rojovský, nar. 1984 ve Vítkově u Opavy. Dětství prožil v Odrách, mládí pak v Kroměříži na Tauferově střední veterinární škole a v Brně, kde na Masarykově univerzitě získal titul bakaláře geologie. V současnosti pracuje v České geologické službě v Praze. K napsání jeho první povídky Dědictví temné bohyně jej inspirovali autoři knih, které od chvíle, kdy ho jako čtyřletého starší sestra z dlouhé chvíle naučila číst, téměř nepustil z ruky. Mezi ty nejoblíbenější v současnosti patří Wyndham, King, Sapkowski, Salvatore anebo Drescher.

Martin Sládek: Poslední noc

145

Martin Sládek: Sheala

162

Jmenuji se Martin Sládek, narodil jsem se v září roku 1986 v Praze. Už od útlého věku jsem měl blízko ke knihám, dodnes si živě vzpomínám na léta pročteného mládí. Když ostatní chodili ven, já seděl doma a obracel stránky. Procestoval jsem mayovkami, Hemingwayem, zastavil se na skok u Bigglese a skončil u fantasy. U heroické i antihrdinské, temné i humorné, české i zahraniční, hlavně když byla kvalitní.

Když už nebylo co číst, začal jsem i zkoušet něco psát. Některé úplně první povídky mi ještě leží někde v šuplíku a jsou tak strašné, že při jejich čtení téměř povolují svěrače. S časem se to však začínalo lepšit a můj první pokus o umístění v českých literárních soutěžích skončil velice slušným jedenáctým místem v Rukavici lorda Trollslayera a krásným vítězstvím v soutěži O nejlepší fantasy 2009. Doufám, že si čtení užijete.

Ačkoli je času málo a od prosince 2010, kdy se mi má narodit dcera, ještě víc zhubne, na psaní ho zbude vždycky dost.

